

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r02-shoot-chptrd1e10792.pdf> (tilgået 07. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1876*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel II.

Grundlisterne.

Reglerne om Grundlisternes Tilvejebringelse slutte sig med så Lempelser, af hvilke de fleste ligefrem ere påbudte ved Forholdets Natur, til Reglerne om Valglisterne over de til Folkethinget valgberettigede Personer i Loven af 12te Juli 1867. En udførlig Omtale af de enkelte Bestemmelser vil derfor være overflødig. Det vil være tilstrækkeligt til Sammenligning at henvise med Hensyn til Udkastets § 66 til Valglovens §§ 8 og 19, med Hensyn til § 67 til Valglovens §§ 12—14, med Hensyn til § 68 til Valglovens §§14 og 15, og med Hensyn til § 70 til Valglovens §§17 og 18. Kun nogle enkelte Punkter skulle nærmere omtales. I Udkastets § 68 3 die Stykke er det fastsat, at Indsigelser mod de udarbejdede Lister kunne fremsættes dels af „ Enhver, som tror uden Føje at være optagen på eller udeladt af Listen", dels af 5 enhver til Folkethinget valgbar Beboer af Kommuneu", som mener, at Nogen uberettiget er optagen på Listen, eller at nogen til at fungere som Nævning Pligtig er udeladt. Den til den sidste Bestemmelse svarende Regel i Valglovens § 13 bruger her uden nogen begrænsende Tilføjelse Udtrykket „enhver". En praktisk betydningsfuld Indskrænkning af Kompetencen til at fremsætte Indsigelser er ved Udkastets Bestemmelse aldeles ikke tilsigtet, så lidt som den kan antages at ville blive Følgen af den. Derfor er det også valgt at henvise til den med et tidligere Alderstrin indtrædende Valgbarhed til Folkethinget i Stedet for til Valgberettigelsen. Meningen er kun at faststå en Gramse, som stemmer med det føreliggende offentligretlige Forholds Natur, og

som derfor også stemmer med Tanken i Valgloven, selv om man ikke ad Fortolkningens Vej tor opstille den her. For det Tilfælde, som ej er utænkeligt, at denne Adgang til Indsigelser vil blive benyttet i mere udstrakt Omfang ved Nævningelisterne, er det ikke uden Interesse, at mulige Tvivl om Kompetencen til al fremsætte dem afskjæres ved en bestemt og let anvendelig Regel i Loven.

En vigtigere Afvigelse fra Valgloven indeholde Udkastets Bestemmelser om Retsmidler mod Kommunalbestyrelsens Kjendelser angå ende fremkomne Indsigelser. Som bekjendt er efter Valgloven en Kjendelse, som gaar ud på, at en Person stal optages eller forblive på Valglisterne, uomstødelig. Valgloven hjemler i § 20 kun den, hvem Valgret ved Kjendelse er nægtet, et Retsmiddel herimod; dette består i, at han kan indbringe spørgsmålet for Domstolene med Adgang til Appel. Det gaar nu for det første ikke an her, hvor der er Spørgsmål om Noget, der ligeså meget er en Byrde som en Net, at afskjære den fra ethvert Retsmiddel, der mod sin Påstand er optagen på Grundlisten. Og det stemmer fremdeles med Forholdets Natur her, at også de, der have fremsat Indsigelse imod andre Personers Udeladelse af eller Optagelse på Listerne, kunne Påanke den Kjendelse, der har forkastet den af dem fremsætte Indsigelse. Men dernæst vilde det af flere Grunde her være uhensigtsmæssigt at anvise Spørgsmålets Indbringelse for Domstolene som Retsmidlet mod de ompurgte Kjendelser. For det første kan det let tænkes, at den endelige Dom i en sliq Sag først faldt, efterat Aarslisten var fastsat, hvilket stal være sket inden den 1ste Juni. Gaar da Dommen enten blive betydningslog eller der måtte opstå spørgsmål om en Omgjørelse af Aarslisten og senere Akter, der vilde fremkalde Forviklinger uden tilsvarende Nytt. I de Tilfælde, hvor Dommen anordnede en Optagelse På Listen eller forkastede en Udelukkelse, og hvor dette forte tis, at den Pågjældende vir-

kelig blev kaldet til at medvirke i en Sag, vilde det kunne ansees for tvivlsomt, om det stemmer med rigtige processuelle Grundsætninger, mod en stig Dom at tillægge Parterne Ret til at rejse Indsigelser for Nævningeretten. Skulde imidlertid dette ikke tilstedes, men Evnen til at fungere som Nævning være på en for Parterne i Straffesagen bindende Måde Afgjort ved Dommen, vilde det ovenfor omtalte unaturlige Resultat indtræde, at Parterne som sådanne ikke havde havt Lejlighed til at blive hørte angående et deres Interesser så nært berørende spørgsmål, forend Afgjørelsen blev truffen. Den Påanke af Kommunalbestyrelsens Kjendelse til Udvalget for Aarslistens Dannelse, som Udkastet sætter i Stedet for Adgang til at bringe Spørgsmålet for Domstolene, er derfor næ turligere; navnlig vil der herefter ikke opstå Tvivl om den retlige Betydning af Udvalgets Afgjørelser overfor Parterne i den senere Nævningesag.

Den i § 71 givne Regel står i Forbindelse med Reglen i § 65 2det Stykke. Skal Orden i Fremgangsmåden bevares, kan Kommunalbestyrelsen ikke selv føretage de omhandlede Rettelser i Grundlisterne; men den stal i alle Tilfælde, hvor det kan have Interesse, gjøre hvad der står i dens Magt, for at Udvalget til Aarslistens Dannelse kan føretage den.